

سیاست و ادب

بگوید از سوی من گفته و آنچه به شما برساند از سوی من است. اور استان می نامیدند زیرا روغن فروشی می کرد تا شناخته نشد و هرگاه شیعیان پولهای واجب و حقوق شرعیه خود را برای امام عسکری علیه السلام می آوردند به او می دادند و او پولها را در ظرفهای روغن مخفی می نمود و آنگاه برای حضرت حمل می کرد.

روزی چهل نفر از بیاران امام عسکری علیه السلام، خدمت حضرت شرفیاب شدند و از آن حضرت پرسیدند: امام بعد از شما چه کسی است؟ ناگهان کودکی همچون ماه نابان وارد شد و به امام عسکری شاهد زیادی داشت، حضرت فرمود:

«هذا امامکم من بعدی و خلیفتی علیکم. أطیعوه ولا تنترقوا من بعدی فتهلکوا فی ادبیکم، ألا وانکم لا ترونہ بعد یومکم هذا حتى یتم لہ عمر، فاقبلوا من عثمان بن سعید ما یقوله واتھروا الی امرہ واقبلوا قولہ فھر خلیفة امامکم والأمر الیہ»:

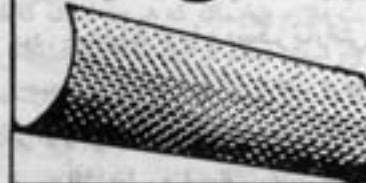
این کودک امام شماست پس از من جانشین من است بر شما ازا اطاعت کنید و پس از من متفرق شوید که در دیستان هلاک گردید. هان؟ پس از امروز شما او را تشویه دید تا اینکه عمری (مولان) بر او بگزدید، پس به عثمان بن سعید روی آورید و آنچه به شما می گوید گوش دهد و از او اواخر امامتان را دریافت نمانید و قول اورا پذیرید که او جانشین امامتان می باشد و مرعش مطاع است.

بنابراین، امام عسکری علیه السلام در زمان حیات خود، اولین سفير ولی عصر ارواحنا له الفداء را تعیین فرمود و امر اورا امر امام دانست و از شیعیان خواست از او پیروی کنند و سخنانش را با جان و دل پذیرا باشند.

آری! او با آن فضیلت و بزرگواری که داشت، و عمرش را در خدمت امامان

نواب خاص

بیاران امامان

امام زمان

سید محمد جواد فهری

هادی و امام عسکری علیهم السلام بوده که مورد توثیق و اطمینان این دو امام نیز می باشد.

امام هادی علیه السلام درباره وی چنین فرمایید: «هذا ابو عمر، الشفیف الامین، ما قاله لكم فتعنی بقوله و ما اذاء اليکم فتعنی بؤذیه». این ابو عمر را بست که مورد اعتماد و امنیت می باشد. آنچه به شما بگوید از سوی من گفته و آنچه به شما برساند از سوی من رسانده است.

و امام عسکری علیه السلام درباره او فرماید:

«هذا أبو عمر، الشفیف الامین، ثقة الماضي و ثقیل فی المحتی والمعتمات فما قاله لكم فتعنی بقوله وما اذاء اليکم فتعنی بؤذیه». این ابو عمر و است که هم ثقة و هم امن می باشد. اموره اعتماد امام گفته (امام هادی «ع») و مورد اعتماد من است در مرگ و زندگی، پس آنچه به شما

در طول ۶۹ سال غیبت صغای حضرت ولی عصر عجل الله فرجه که از آغاز امامت آن حضرت تا وفات چهارین سفیر به طول انجامید، شیعیان از راه چهارزایی خاص امام با آن حضرت، مسائل و مطالب خود را در میان می گذاشتند و پاسخ را شفاهی و یا بوسیله توپعهایی که از تراجم مقتنسه می رسید دریافت می کردند.

این چهار سفیر عبارتند از:

- ۱- ابو عمر، عثمان بن سعید غفری.
 - ۲- ابو جعفر، محمد بن عثمان بن سعید.
 - ۳- ابو القاسم، حسین بن روح نویختی.
 - ۴- ابو الحسن، علی بن محمد شری.
- اکنون به گوش ای کوتاه از زندگی این بزرگان اشاره می کیم:

۱- عثمان بن سعید

این بزرگوار از بیاران بناؤقا و ولای امام

آخرین روز از جمادی الاول سال ۴۰۵ یا ۳۰ هجری قمری وفات کرد و کنار قبر مادرش در بغداد به خاک سپرده شد.

۳- حسین بن روح نوبختی
محمدبن عثمان دو سال قبل از وفاتش، بزرگان و شخصیت‌های شیعه را جمع کرد و به آنها گفت: به من امر شده است که حسین بن روح را به شما معرفی کنم و پس از من به اورجوع کنید و بر او اعتماد نمایند. در روایت دیگری آمده است که از او پرسیدند: اگر برای شما حادثه‌ای رخ داد (و مرگ شما فرا رسید) چه کسی جانشین شما خواهد بود؟ ایشان در پاسخ فرمود: ابوالقاسم حسین بن روح بن ابی بحر نوبختی، قائم مقام من است و سفیرین شما و حضرت صاحب علیه السلام من باشد. او وکیل آن حضرت است و مردمی نه و امین من باشد، پس به اورجوع کنید در تمام کارهایتان و بر او اعتماد نمایند در مشکلاتتان و من به این امر مأموریت یافته ام و شاهد باشید که ابلاغ کردم.

نوشته‌اند: محمدبن عثمان، دو میهن سفیر امام با یکی از بزرگان شیعه به نام جعفر بن احمد بن متیل دوستی و رفاقت زیادی داشت و همواره در منزل او رفت و آمد می‌کرد و بقدری بین این دو شخص محبت و علاقه بود که مردم گمان نمی‌کردند کسی غیر از جعفر بن احمد می‌گوید: هنگامی که ساعتهاي آخر عمر محمدبن عثمان فرا رسید، تزدیک سرش نشسته بودم و با او صحبت می‌کردم و حسین بن روح پائین پایش بود. او به من فرمود: به من امر شده است که سفارش ابوالقاسم حسین بن روح کنم و اورا به جای خود معرفی نمایم. من بقیه در صفحه ۳۵

او مرشان را اطاعت کن چرا که آنها هر دو ثقة و امین‌اند.

در این روایت، حضرت هر دو را (هم پدر و هم پسر را) در یک مقام قرار داده و برای هر دو بالاترین ارج را می‌نهاد و آنان را مورد اعتماد و وکیل خوش معرفی می‌نماید و از دیگران می‌خواهد که مخدناشان را گوش دهند و دستورهایشان را اطاعت کنند. و اطاعت از آنان را اطاعت از خود می‌داند و این اوج شخصیت یک انسان است.

محمدبن عثمان، نه تنها وکیل و سفير امام زمان علیه السلام می‌باشد که خود دارای شخصیت علمی است که مزید بر شرافتش می‌باشد، او کتابهایی در فقه نگاشته است و آنچه از امام عسکری و امام زمان صلوات‌الله‌علیه‌اش علیه شیوه به میورت کتاب درآورده است. از اونقل شده است که گفت: «بَخِدَا قَسْمٌ، وَلِي عَصْرٍ لَّا يَرَى سَالٌ در موسیم حج، حاضر می‌شود و مردم را می‌بیند و می‌شناسد و مردم هم اورا می‌بینند و لی نمی‌شناسند.

و همچنین از وی نقل شده آنکه امام زمان علیه السلام را در مستحاجی‌افتتم که به پرده‌های کعبه او بیزان شده بود و عرض می‌کرد: «اللَّهُمَّ انْتَ خَيْرُ مَنْ أَعْدَيْتَكَ»؛ بارالها! بوسیله من از دشمنان انتقام بگیر. آخرین باری که خدمت امام مشرف شد، می‌گوید: آن حضرت را کنار خانه خدا دیدم، که عرض می‌کرد: «اللَّهُمَّ انجزْلِي مَا وَعَدْتَنِي». خداوند! آنچه به من وعده دادی انجام فرما.

و پس از آن به دوستانش خبر داد که در چه روزی وفات خواهد کرد، و گویند: برای خود قبری ساخت و گفت: به من امر شده است که خودم را آماده رحلت سازم و در

گذرانده بود، سزاوار بود که به این مقام والا بررسد که واسطه فیض میان امام معصوم و اقت باشد و همواره به حضور مبارک ولی الله اعظم سلام الله عليه شرفیاب شود و سوالها و مشکلات شیعیان را به خدمت حضرت برساند و پاسخهای لازم را دریافت نماید.

این بزرگ مرد همچنان به کار خود ادامه داد تا آنگاه که ندای رحیل از سوی حق تعالیٰ به وی رسید و به رحمت الهی پیوست. فرزندش محمدبن عثمان او را در قسمت باختی مدینه السلام بگداد به خاک سپرد. و از آن روز خود به این مقام و منزلت مشرف شد.

۲- محمدبن عثمان
پس از وفات اولین سفير امام زمان صلوات‌الله‌علیه، به‌امر آن حضرت وتوسط عثمان بن سعید، فرزندش محمدبن عثمان به این سمت والا انتصاب یافت.

البته در زمان امام عسکری علیه السلام، آن حضرت نیز او را قبل از معرفت کرده بود و به مردم شناسانده بود. در یکی از روایات چنین آمده است:

«قال الحسن العسكري علیه السلام: اشهدوا علي أن عثمان بن سعيد القمي وكيلي وان ابئه محمدأ وكيل ابني مهدی بکم». امام عسکری علیه السلام فرمود: شاهد باشید که عثمان بن سعید عمری وکیل من است و فرزندش محمد وکیل فرزندم، مهدی شما است. و در جای دیگری به یکی از بارانش می‌فرماید:

«العمري وابنه تقنان فما أذبا إليك فعنتي بذريان وما قال لك فعنتي بقولان فاسمع لهم وأظفههما فاتهما التقنان المأمونان»؛ غیری و فرزندش هر دو مورد اعتماد من هستند، پس هرچه به توابزگو کنند از من بازگو کرده‌اند و هرچه به توبگویند از سوی من گفته‌اند، بشایراین، به مخدنا آنها گوش فراده و

از ظلم و بیدادگری شود... ولا حول ولا قوّة إلا بالله العلي العظيم.

راوی می‌گوید: روز ششم به خدمتش رسیدم، دیدم در حال احضار است از او پرسیدم: پس از توجا نشینت کیست؟ فرمود: «الله أمرُهُ هو بالله». خدای را امری است که خود آن را به انجام خواهد رسانید. و پس از دار دنیا رحلت فرمود. وفات این آخرین سفیر امام زمان صلوات الله عليه در نیمه شعبان از سال ۳۲۸ یا ۳۲۹ هجری قمری بود. خداوند او را و دیگر باراتش را مورد رحمت بی پایان خود قرار دهد. درود و سلام بر او و بر دیگر سفیران امام زمان عجل الله فرجه الشريف و این غیبت بزرگ را هرچه زودتر پایان بخشد و منجی بزرگ بشیرت را هرچه زودتر برای دادخواهی پیروان مظلومش از بیدادگران جهان بفرستد. آمين رب العالمين

این بزرگوار دو سال یا سه سال سفیر امام بود و واسطه بین آن حضرت و شیعیان تا اینکه چند روز قبل از وفاتش، این توقيع از ناحیه مقتبسه بیرون آمد:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. يَا عَلَىٰ بْنَ مُحَمَّدٍ السَّمْرِيِّ، أَعْظَمُهُ اللَّهُ أَجْرُ الْخَوَافِثِ فِيَكَ فَاتَّكَ مِبْتَ مَا يَبْتَكُ وَبَيْنَ سَيِّنَةِ أَيَّامٍ، فَأَجْمَعُ أَمْرَكَ وَلَا تُوْصِي إِلَىٰ أَحَدٍ فِيَقُومٍ مَقَامَكَ بَعْدَ وَفَاتَكَ فَقَدْ وَقَعْتُ الْغَيْبَةَ التَّابِعَةَ فَلَا ظَهُورُ الْإِعْدَادِ إِذْنَ اللَّهِ تَعَالَى ذَكْرُهُ، وَذَلِكَ بَعْدَ طَولِ الْأَمْدِ وَقَسوَةِ الْقُلُوبِ وَامْتِلَاءِ الْأَرْضِ جُورًا...».

ای علی بن محمد سمری! خداوند برادرانت را در مرگ تو، اجری جزیل عنایت فرماید. همانا تو نا شش روز دیگر خواهی مرد پس خود را آناده ساز و به هیچ کس پس از خود سفارش مکن که کسی جایگزین تونخواهد بود و به تحقیق غیبت کبری آغاز شده است و دیگر ظهوری نیست (من ظاهر خواهم شد) تا آنگاه که خداوند متعال اجازه دهد و اذن فرماید، و این تبادل مکریس از عدالت طولانی و وقتی که دلها به قساوت اگراید وزمین پر

بقیه از نواب خاص...

تا شنیدم از کنار سرش بلند شدم و دست حسین بن روح را گرفتم و به جای خود نشاندم و خودم پائین پای محمد بن عثمان نشتم.

حسین بن روح پس از اینکه مأموریت یافت، سفیر حضرت باشد و به این مقام برجهست نائل آمد، به خوبی انجام وظیفه نمود تا آنگاه که ندای ارجمند و در ماه شعبان سال ۳۲۶ ندای حق را لیک گفت. درود بی پایان خدا بر او باد.

۴ - علی بن محمد سمری

حسین بن روح، سومین سفیر امام، قبل از وفات خویش، بزرگان شیعه را جمع کرد و علی بن محمد سمری را به عنوان جانشین خویش و پیهارمین سفیر امام زمان صلوات الله عليه معرفی نمود.

بقیه از آنجا که باید...

من خوابم و شما به سرعت از روی من رد شوید. و بعد منتظر جواب نمائند و خود را روی سیم خاردارها انداخت و فشار و تیزی آنها را به بد خوبش بخورد. بجههها ایندا نمی رفتند، حداقل من خواستند یکی از خودشان این کار را بکند ولی حاج آقا روحانی که به صورت روی سیم های خاردار خواسته بود بجههها را قسم می داد که وقت را تلف نکند و تعارف نکند و

شاید همگی با غالب آنان مورد اصابت نبر و محصور آش دشمن می شدند.
آری! بجههها گذشتند و به هدف خود رسیدند و این عزم روحانی نیز از جان خود گذشت و به هدف خوبش که وصال محبوب بود رسید و به جوار حق تعالی شناخت و سعادت ابدی را نصب خود ساخت. فردای عملیات پیکر غرفه به خون این برادر روحانی در زیر نقاش آفتاب حکایت از قبح الفتوح دیگر من کرد. منطقه عملیاتی کربلا^۴ غلامی روحانی

از روی پشت من عبور کرد. بجههها سرعت از روی او رد می شدند، هر کس حدائق دویشه قدم باید روی بد این روحانی ایزارگزینگار و بعد از قدم آخر خود را به آنطرف مانع برت کند. پس از شست و هشت نفر از بجههها بدین ترتیب از روی بد این عزر گذشتند و به پیشوای خود به سوی دشمن ادامه دادند. این ایزارگزی نفس بسیار مهمی در کسب و نصرف مواضع دشمن و آهدمان نیزوهای فربت اخیراً بعنی بود و صریح که اگر بجههها بست آن مانع زین گیری من شدند

حکومت مستضعفین که حکومت خدا است به جای آن نشست...

هان! ای ملت عزیز که با خون جوانان خود، حق خود را بدست آوردهید، این حق را عزیز بشمرید و از آن پاسداری کنید و در تحت لوای اسلام و پرچم قرآن، عدالت الهی را با پشتیبانی خود اجرا نمایید. من با تمام قوا در خدمت شما که خدمت اسلام است این چند روز آخر عمر را من گذرانم و از ملت انتظار دارم که با تمام قوا از اسلام و جمهوری اسلامی ایران پاسداری کنم».

اعلام نمودید. حکومتی که در آن جمیع اقشار ملت با یک چشم دیده می شوند و نور عدالت الهی بر همه و همه به یک طور می تابد...

صحبگاه دوازده فروردین که روز نخستین حکومت الله است، از بزرگترین اعیاد مذهبی و ملی ما است. ملت باید این روز را عید بگیرند و زنده نگهداشند. روزی که کنگره های قصر دو هزار و پانصد سال حکومت طاغوتی فرو ریخت و سلطنه شیطانی برای همیشه رخت بربرست و

بقیه ازدوازدهم فروردین

«من در این روز مبارک، روز امامت امت و روز فتح و ظفر ملت، جمهوری اسلامی ایران، را اعلام می کنم... مبارک باد بر شما روزی که پس از شهادت جوانان برومند و داغ دل مادران و پدران و زنجهای طاقت فرما، دشمن غول صفت و فرعون زمان را از پای درآورده و با رأی قاطع به جمهوری اسلامی، حکومت عدل الهی را